

Als Jezus op je bruiloft komt

Preek over Johannes 2:2

Te lezen: Johannes 2:1-11

Trouwdienst Stef van der Lelie en Joke de Heer

24 juni 1983

Jezus was door een bruidspaar op hun bruiloft uitgenodigd. En Hij was er. Hij kwam graag. Denk niet dat Jezus liever op een begrafenis komt dan op een feest. Sommige mensen denken dat geloven in God gelijk staat aan ernstige gezichten, hele diepe gesprekken over de moeilijke dingen van het leven. Wat mensen er ook van gemaakt mogen hebben: Jezus kwam graag op een feest. Hij wil er graag bij zijn als mensen iets moois te vieren hebben. Hij houdt van zang en muziek. Jezus komt graag op een feest. Dat heeft alles te maken met de aard en het doel van Zijn werk; De Zoon van God is op aarde gekomen om het mogelijk te maken dat op aarde feest gevierd kan worden. Johannes schrijft dat Jezus zijn openbare optreden als Zoon van God en Heiland van mensen begonnen is op die bruiloft te Kana. 'Dit heeft Jezus gedaan als een begin van zijn tekenen'. Dat is veelzeggend. Dit begin maakt duidelijk waarom het in Jezus' werk gaat. Hierom: Dat mensen feest kunnen vieren! Jezus begint met water in wijn te veranderen. Dat was zijn eerste teken. Dat eerste teken wijst heen naar zijn laatste teken. Daarin doet Jezus opnieuw iets met wijn. Vlak voor zijn kruisdood viert Jezus met Zijn discipelen het laatste avondmaal. Dan neemt Hij een beker met wijn en zegt: 'Deze beker is het teken van mijn bloed dat voor velen vergoten wordt'. Jezus' eerste teken, op de bruiloft te Kana, sluit het laatste teken al in zich. En omgekeerd: Je kunt het laatste teken, wijn die spreekt van Jezus' bloed uitgegoten tot vergeving van zonden, alleen begrijpen in het licht van het eerste teken. Ook in het lijden en sterven van Jezus gaat het om een feest. Jezus is gestorven voor onze zonden opdat het leven weer een feest zou kunnen zijn. Wanneer Jezus op Golgotha Zijn bloed vergiet, wanneer Jezus aan het avondmaal de beker met wijn aanbiedt, gebeurt hetzelfde als op de bruiloft te Kana, wanneer Hij de bruiloftsgasten laat drinken van de wijn die Hijzelf gemaakt heeft. Er gebeurt in alle gevallen hetzelfde; er kan feest gevierd worden.

Stef en Joke, ik vind het geweldig om dat namens God tegen jullie te mogen zeggen: Jullie huwelijk kan een feest zijn. Ik zeg dat niet omdat ik zou geloven dat jullie het ideale liefdespaar zijn: Helemaal voor elkaar bestemd. Helemaal op elkaar afgestemd. Een ieder de volmaakte vervulling van de wensen van de ander. Ik heb de romantiek van het ideale liefdespaar niet nodig om jullie te zeggen dat jullie huwelijk een feest kan zijn. Het geheim van het slagen van jullie huwelijk ligt ten diepste niet in jezelf: niet in de gaafheid van je karakter, in de volmaaktheid van je gevoelens voor de ander, niet in de juistheid van je opvattingen over het huwelijk. Natuurlijk: je karakter, je gevoelens en je opvattingen spelen een grote rol. Maar toch blijf ik zeggen: Het geheim van het slagen van je huwelijk ligt niet in jezelf.

Zeker: het slagen van je huwelijk gaat niet buiten jezelf om. Dat is de leugen van heel veel liefdesromantiek. Dat het goed komt als een meisje “de ware Jacob” ontmoet, als een jongen “het meisje uit zijn dromen” tegenkomt. De echte liefde, de liefde die een leven lang duurt, die ligt niet kant en klaar in je schoot als je ontwaakt uit een droom over liefde. Het slagen van je huwelijk gaat niet buiten jezelf om. Je bent verantwoordelijk voor de liefde. Wat je tegen elkaar zegt, wat je doet met elkaars gevoelens en verlangens, kan een huwelijk maken of breken. Het gaat niet buiten jullie verantwoordelijkheid om. Maar, Stef en Joke, toch blijf ik zeggen: Het geheim van het slagen van jullie huwelijk ligt ten diepste niet in jezelf. Op de kaart die jullie voor deze dag hebben verstuurd en waarom jullie ons hebben uitgenodigd om jullie feest mee te vieren, staat helemaal bovenaan de tekst uit Johannes 2: ‘ook Jezus en Zijn discipelen waren ter bruiloft uitgenodigd’. Dat sprak mij erg aan. Toen ik die kaart las dacht ik: ‘Jezus is uitgenodigd vóór ik uitgenodigd word’. Dat is goed. Jezus is er in ieder geval. Want zo is Hij: als mensen naar Hem vragen, komt Hij. Jezus laat een mens niet met een uitnodiging in zijn hemd staan. Hij komt, zo is Hij.

En, Joke en Stef, daarom durf ik tegen jullie te zeggen; ‘jullie huwelijk kan een feest zijn’. Omdat Jezus erbij is. Niet alleen vandaag. Maar ook over een paar maand, als je eens stevig met elkaar van mening verschilt. Ook over een paar jaar als de spanning van de ontdekking er wat vanaf is en het huwelijk ‘gewoon’ begint te worden. Ook over 35 jaar, op een avond waarop Joke hoofdpijn heeft en Stef te moe is om koffie te zetten. Ook dan wil Jezus er bij zijn en doen wat Hij op die bruiloft te Kana deed:

als de eigen wijn op is,
als je eigen flessen leeg zijn,
omdat je ruzie hebt gehad,
omdat je wat op elkaar uitgekeken bent,
omdat je moe bent,
biedt Jezus je zijn wijn aan.

Zijn wijn: als je ruzie hebt gehad biedt Hij vergeving aan. Als je je als man en vrouw wat in de sleur terecht bent gekomen, geeft Hij je bijvoorbeeld samen verantwoordelijkheid voor mensen die hulp nodig hebben. Een huwelijk kan nieuw worden in gedeelde verantwoordelijkheden. Als je moe bent, of misschien wel chagrijnig in je stoel zakt, steekt Jezus Zijn uitgestoken hand dwars door die sluier van moeheid en chagrijn heen en biedt je de beker met zijn wijn aan. Net als bij het avondmaal zegt Hij: ‘Drink’. En als je drinkt van de drank van Zijn zelfovergave, kan je wat je uit jezelf niet kunt. Hoewel je moe bent kun je dan met plezier iets doen voor een ander. Dat is een heel diep geheim van de feestdrank die Jezus aanbiedt: Dat je met plezier iets voor een ander kunt doen.

Op ongelooflijk veel manieren kan Jezus je huwelijk tot een feest maken. Er is niet alleen het feest van de trouwdag, waar de blijheid even gemakkelijk en

vanzelfsprekend en gul op je uitgegoten wordt als het zonlicht en de zomerse warmte vandaag. Er is ook het feest van de vergeving. Er is ook het feest van de gezamenlijke verantwoordelijkheid en dienst aan anderen, in naam van Jezus. Er is ook het feest van het offer. Dat laatste klinkt erg pathetisch. Het klinkt sommigen misschien verdacht in de oren. Maar het bestaat. Het feest van het offer. Dat je jezelf met vreugde kwijt schenkt ter wille van de ander. Jezus kende deze vreugde. Toen Jezus zichzelf weggaf, ter wille van u en mij, deed Jezus dat niet uit plicht, met een lang gezicht. Het was moeilijk. Denkt u maar aan Getsemané, waar Jezus bloed zweette, en Hij vocht om de gehoorzaamheid aan de Vader. Maar toch heeft het offer van Jezus de diepe ondertoon van vreugde. Heel typerend schrijft de evangelist Marcus daarover. Marcus vertelt hoe Jezus met Zijn discipelen na de viering van het avondmaal op weg gaat naar Getsemané, op weg gaat naar Zijn gevangenneming, op weg naar Golgotha. Hij schrijft daar in Marcus 14: 26: 'En na de lofzang gezongen te hebben, vertrokken zij naar de Olijfberg'. Zingend gaf Jezus zichzelf weg voor u en mij. Het offer als feest. Jezus kende dit feest. Hij wil er u in laten delen.

Misschien zit hier in de kapel iemand van wie veel gevraagd wordt om een ander tot hulp te zijn. Soms voelt u zich overvraagd, geïrriteerd. Wat ik nu ga zeggen bedoel ik niet als een kerkelijke succesformule voor mensen die veel moeten geven. Het is een diep geheim dat Jezus met u wil delen. Als er veel van u gevraagd wordt, ter wille van een ander, reikt Jezus u de beker van Zijn eigen offer. Als u van die wijn gedronken hebt, kunt u zichzelf met vreugde geven. Het offer als feest Joke, Stef, Jezus wil er voor zorgen dat jullie huwelijk een feest is. Ook als je ter wille van de ander van jezelf moet geven, hoeft dat het feest niet te bederven. Jezus geeft je de wijn van Zijn eigen zelfovergave. En dan kun je jezelf met vreugde geven.

Een huwelijk heb je nooit met z'n tweeën. Zeker een huwelijk dat iets van een feest heeft, het feest van vóór elkaar en met elkaar te leven, is nooit exclusief van twee mensen. Een kopje koffie van een bepaald merk kun je alleen drinken: 'Een moment voor jezelf'. Een intiem etentje kun je met z'n tweeën hebben. En dat kan erg leuk zijn. Maar een feest vier je met meer mensen. Vandaar al die mensen vandaag rondom Stef en Joke. Jezus was niet als enige uitgenodigd op de bruiloft te Kana. '.....ook Jezus en Zijn discipelen waren ter bruiloft uitgenodigd'. Toen ik deze toespraak voorbereidde had ik a) eerst wat moeite dat die discipelen er zo makkelijk bij stonden. Je hebt de neiging om te preken van: '...en ook Jezus was ter bruiloft uitgenodigd'. Daar komt het immers op aan: Dat Jezus er ook is! Maar op een feest heb je de Heer nooit zonder zijn discipelen. Hij neemt ze gewoon mee. Ze horen er bij.

Joke, Stef, jullie hebben Jezus op je trouwdag uitgenodigd. En heel wat discipelen van Hem. Veel gemeenteleden zijn gekomen. Jullie wilden je trouwdag ook echt vieren in het midden van de gemeente. Het is jullie wens dat jullie huwelijk zal functioneren binnen de gemeente. Dat van die liefde die jullie voor elkaar hebben, ook wat zal afstralen op anderen. Dat anderen zich geborgen zullen voelen in de geborgenheid

van jullie gezin. Dat jullie huis van de Straatweg 14 in Breukelen niet alleen jullie huis zal zijn, maar ook het huis waar anderen zich echt thuis voelen. Dat kan. Als je de deur van je huis bewust open zet voor broeders en zusters uit de gemeente. Als je je woning openstelt voor Bijbelstudie en gespreksgroepen. Als je samen iemand te eten nodigt waarvan je weet dat hij problemen heeft of alleen is. Dan kan Jezus je huwelijk gebruiken in de gemeente. Dan wordt je huwelijk een plaats van contact en gemeenschap, waar méér mensen vreugde hebben dan jullie beiden. Zoiets helpt ook mee om je huwelijk een feest te doen blijven. ‘...ook Jezus en Zijn discipelen waren ter bruiloft genodigd’. Stef, Joke: Jezus is er in ieder geval! Zijn discipelen zullen, denk ik, niet achterblijven.

AMEN